

JUSTÆ LACHRYMÆ,

Super

Mœstissimam (quam lugubris 7. dies Julii, M. DCC. V.)

analysin vidit

EXCELLENTISS. PRÆCLARISSIMIQVE

DN. M. GEORGII
WENDII,

Rectoris & Professoris hujus, Gymnasii;
dexterrimi,

Genuini illius reus

Qui in Atheno nostro decem lustravit aristas;

PROFUSÆ,

à Cliente olim suo devotissimo

J. G. Z.

THORUNII,

EX OFFICINA NOBILISS. SENATUS ET GYMNASII

Dum
Inter silentii vocisque confinia admirator hæret animus,
& mærori immergitur attonita mens,
ex quo tristibus mortis Umbris involvitur

Excellens, Illustris, Eruditus
M. GEORGIUS WENDIUS,

Rektor & Professor meritissimus,
tum

quoties humili pronæ venerationis passu eum accedo,
toties Veri, Ingenui, Illibati post se relinquit vestigia.

Dexterrime quæ!

Quo tendunt gressus?

Itane?

Obtenebratæ fronti pallidos tristitiæ nexus inaras?

& depressos in lamenta luctu occas oculos?

adeò!

amplam dolorum messem superstitem finis.

Non aliter!

Sollicitus labor sollicitum jungit sui desiderium,

ut individuo comitatu amoris, in vita,

individuum lessum in morte,

arcta gloriæ societas innodaret.

Nec est;

Cur Urnæ ejus appendamus nânias,

quæ sanctissimis cineribus consecrata,

calidis ebullientes lachrymis,

meritorum indices,

pietatis tesseras,

integritatis fructus,

testabitur æternum.

O necessitatem ineluctabilem!

quæ nobis in gemendo à libera, eaque infucata

benevolentia idea imponitur.

Sed & libertatem non coercendam,

quæ Pectus late beneficiis profluens nunquam constringi queat.

Ergo!

Qui longe patentia omnigenæ eruditionis seminaria produxit

& qui inane hoc solum acri exercuit rastro,

cælo redditus,

absolvit officii sui Complementum,

licet diu absolutæ perfectionis;

à rurestri hoc Orbe ad æternos agellos

suum quod erat traduxerit potius, quam consummaverit.

Jam sub tenero *Juventutis* Flore;

Primitias Virtutum & Prudentiæ

divite fœnore evibravit.

Harum incrementa divino Plasmatori gratus dicavit;
ne subsecutoræ gratiæ, intercideret.

Pietate & industria sororidò inuncta vinculo,

foli semper benedictioni divinæ insticit;

ex qua una innummeram utilitatis decerpit segetem.

Vix ex *Adolescentiæ* terminis prodeuns;

& jam ultra communem maturitatem insurrexit generosa indoles;

Ultra vota, ultra spem,

non extra admirationem.

In illius crepusculo præclara refulsit Lux,

In herba insignes successus exuberabant,

adeo ut

nec in crepusculo, creperus nitor,

nec in herba appareret herba.

Ita Artes & scientiæ cothurnatis inceserunt gradibus.

In *virilis ætatis* augmento, fastigium attingit.

Cui qui non succreverant eruditionis & gloriarum manipuli?

Blandæ Comitati affabilitas,

Affabilitati Prudentia,

Prudentiæ Sapiencia,

placide adstipulabatur.

Dissonantia nullibi, ubique insigne moderationis temperamentum.

Venerandum successit *Senium*.

Huic plena aristas contigit canities.

Egregia emerfit ubertas.

Satus in anticipantibus annis honor & reverentia,

eximium protrusit

Majestatem.

Quam caput alte efferens doctrina asseruit,

Ipsa per se.

Nec dolori cedit;

Quod ex diversa serentium sorte duplicis seminis unus fructus eniverit;

Inæstimabile quippe hoc Decus,

Parva magnarum rerum Epitome!

Sed nec hoc desideretur;

Prodit multiplex.

In eloquio, in Dissertationibus, in curiosa triplicis Regni indagine,

in Conversatione, in Amicitia

illustre hoc cæli Depositum;

Majestas.

Sic in stadio annorum;

Ver pulcherrimis Virtutum adolevit floribus,

sub aurora Juventutis.

Æstas sacro studii fervore, calefscens Pectus affluenti adimplevit messe,

sub progerminante adolescentia.

Autumnus, Veris & Æstatis mergites excellenti auxit vigore,

Sub Virili fertilitate.

Ævum defunctam in horrea segetem tenacissimè custodivit,
Sub venerabilis senectæ frigore.

Ætas tota, tota vitæ periodus,
glorioso successu & emicantibus præstantiæ Ignibus,
undiqve coruscavit.

Non sibi autem solum, sed & aliis,
serebat aut metebat,
incomparabilis iste *γασγυρ.*

Non,
quasi falcem in alienam demiserit segetem,
aut in alienis hospitatus fuerit arvis,

Sed
quod de penu sua refertissima depromiserit multis,
quod Eruditionem vocamus.

quo demum cavit,
ut Musarum Filii proprio talo insistere,
& vero veræ doctrinæ cortice occalescere assuescerent.

Quid?

Quod Adolescentes in Juvene, Viri in Adolescente, Senes in Viro,
Prudentissimi in Senes.

Et

quicquid ad cuiuscunqve munus quadrabat;
invenerint largiter,
quod auscultarentur, exciperent, observarent, discerent;

Dicas!

adeo fecundum cælo accepisse pignus,
ut quæ divisa beatos reddunt,
collecta tenuerit;

ita quidem,

ut ingentem apparatus diminuerit nunquam,
coagmentaverit semper;
de quo multi vel spicilegium exoptassent.

Hinc deliciæ, hinc amor!

Qui è singulis erga fidem *γασγυρ* constanter propullulavit.
Unde plurimis in locis decantatissima fama,
In variis illustri officio demonstrata dignitas,
In Thoruntensibus præcipuè æternum meritum florescit.

Qui

Jaكتورam sui *γασγυρ* falsis irrigant lachrymis.
Quibus cum memoria ad dexteritatem relabitur, labitur erecta spes.
Quid prohibet? ut exclament!

Præclare *γασγυρ*,

Cur Caput inclinas? Cur Dextra fatiscit? Cur Pectus emoritur?
Unde Eruditionem, Promptitudinem, Integritatem deprompseras.

Sed & Studiorum cohors indolescit mæsta *γασγυρ* suo.

Quia Lustris duobus Musarum hic aperuit sacraria;
Singulæ Studioforum sparsit semina;

In ea precibus indefessis benedictionis divinæ derivavit rorem,
Vitiolum extirpavit Rhamnos,

Induratum sæpius saxi fundum emollivit;

Lenitate, mansuetudine modestia singulos imbuit.

Num in hac opera non *γασγυρ* genuini partes expleverit?
vel ipsa Invidia respondeat.

Quare!

Inter cœlestes ovans triumphos.

Qui nec à falce scævientis mortis securus erat;

Immensam gaudiorum messem percipiat cœlestis ille *γασγυρ*.

Et quem fari pertinacia non rara excruciauit,

tot suspiriorum conscio grabbatulo,

penitissima aspectus divini & Angelorum lætitia fruatur;

Molis omnis expers, beneficiorum æternorum Particeps,

desideratissimum Triadis Pignus;

avellendum nunquam, nunquam abripiendum.